

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0042/2010

17.3.2010

SPRAWOZDANIE

w sprawie nominacji Louisa Galei na członka Trybunału Obrachunkowego
(C7-0020/2010 – 2010/0808(CNS))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawczyni: Inés Ayala Sender

RR\809333PL.doc

PE439.062v03-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK 1: CURRICULUM VITAE LOUISA GALEI	4
ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI LOUISA GALEI NA PYTANIA	9
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	18

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Louisa Galei na członka Trybunału Obrachunkowego
(C7-0020/2010 – 2010/0808(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0020/2010),
- uwzględniając, że na posiedzeniu w dniu 15 marca 2010 r. Komisja Kontroli Budżetowej przystąpiła do przesłuchania kandydata zgłoszonego przez Radę na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając art. 108 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0042/2010),

A. mając na uwadze, że Louis Galea spełnia warunki określone w art. 286 ust. 1 TFUE,

1. wydaje opinię przychylną w sprawie propozycji Rady dotyczącej mianowania Louisa Galei na członka Trybunału Obrachunkowego;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wglądu Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również innym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli w państwach członkowskich.

ZAŁĄCZNIK 1: CURRICULUM VITAE LOUISA GALEI

DANE OSOBOWE

Imię i nazwisko	LOUIS GALEA
Obywatelstwo	maltańskie
Data urodzenia	2 stycznia 1948 r.

KARIERA POLITYCZNA

- 2008 – do chwili obecnej
- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

PRZEWODNICZĄCY IZBY REPREZENTANTÓW

Jednogłośnie wybrany przewodniczącym maltańskiego jednoizbowego parlamentu w maju 2008 r. Do obowiązków przewodniczącego należy przewodniczenie obradom w sposób bezstronny i niezależny oraz kształtowanie właściwej atmosfery pozytywnego dialogu między rządem a opozycją.

Przewodniczący dba o to, by parlament był w stanie kontrolować rząd i pociągać go do odpowiedzialności za zarządzanie finansami i wykorzystywanie środków publicznych. Aby osiągnąć ten cel, przewodniczący współpracuje z różnymi komisjami parlamentarnymi i wspiera ich prace, w tym z komisją budżetową oraz przedstawicielami Izby Reprezentantów, w tym z szefem Krajowej Izby Kontroli oraz Rzecznikiem Praw Obywatelskich.

- 1987 – 1996, 1998 – 2008
- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

MINISTER W RZĄDZIE

Członek rządu premiera Edwarda Fenecha Adamiego w latach 1987-1996 oraz 1998-2004, jak również rządu premiera Lawrence'a Gonziego w latach 2004-2008. Członek wielu komisji rządowych, w tym odpowiedzialnych za przystąpienie do UE, reformę służby publicznej, reformę systemu emerytalnego (przewodniczący) oraz komisji planowania budżetu i priorytetów budżetowych.

Umiejętności strategiczne, w zakresie organizacji, marketingu, zarządzania i komunikacji, z naciskiem na przemianę kulturową, przekształcanie i restrukturyzację organizacji pożytku publicznego oraz rozwój zasobów ludzkich. Pracował nad wprowadzeniem kultury zarządzania wynikami, systemów zarządzania jakością i systemów odpowiedzialności, modeli zarządzania stosunkami, obsługi klienta, planowania marketingu i działalności gospodarczej.

Przez lata, jako minister, był aktywnie zaangażowany w reformę maltańskiej służby cywilnej i maltańskiego sektora publicznego, przyczyniającą się do zwiększenia jakości administracji. W ramach swojej teki nadzorował wykonanie znacznej części budżetu państwa. Zgodnie ze strategiami politycznym rządu oraz we współpracy z szefami działów, urzędów i agencji, podlegających jego nadzorowi, pracował nad wzmocnieniem uprawnień w zakresie nadzoru, by zagwarantować regularne wdrażanie programów i wydatkowanie środków budżetowych zgodnie z prawem i z zasadami zarządzania finansowego.

Posiada znaczne doświadczenie w zakresie komunikacji i prowadzenia

negocjacji ze związkami zawodowymi, organizacjami, władzami państwa oraz agencjami, wolontariatami oraz ogółem społeczeństwa obywatelskiego.

2003 – 2008

- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

MINISTER EDUKACJI I ZATRUDNIENIA

Jego teka obejmowała edukację, zatrudnienie oraz współpracę przemysłową, biblioteki i archiwa, młodzież i sport.

Reforma szkolnictwa państwowego pozwoliła na stworzenie kolegiów łączących szkolnictwo podstawowe oraz średnie pierwszego i drugiego stopnia w jeden tok nauczania. Dalsza reforma systemu edukacji odbyła się na mocy ustawy o systemie szkolnictwa z 2006 r., ustawy o archiwach publicznych z 2005 r., ustawy o sporcie z 2003 r. oraz ustawy o języku maltańskim z 2003 r.

W latach 2004-2005 Louis Galea objął urząd premiera, by wraz z ministrem odpowiedzialnym za system zabezpieczeń społecznych, stanąć na czele podstawowej, szeroko zakrojonej reformy strukturalno-finansowej systemu emerytalnego, która zaczęła obowiązywać w 2007 r.

W tym samym okresie przewodniczył także krajowej rundzie negocjacji przemysłowych ze wszystkimi związkami zawodowymi krajowych zakładów przemysłowych, która doprowadziła do zawarcia porozumień zbiorowych dla pracowników sektora publicznego na lata 2005-2010.

W latach 2004-2008 Louis Galea był również w ramach Rady Ministrów Unii Europejskiej członkiem: Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury oraz Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Ochrony Zdrowia i Ochrony Konsumenta.

1998 – 2004

- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

WSPÓLPRZEWODNICZĄCY WSPÓLNEJ KOMISJI PARLAMENTARNEJ MALTA-UE

Podczas maltańskich negocjacji w sprawie przystąpienia do Unii Europejskiej Louis Galea był współprzewodniczącym wspólnej komisji parlamentarnej Malta-UE. Pracował z posłami wszystkich opcji politycznych reprezentowanych w maltańskim parlamencie jak również ze wszystkimi posłami i sprawozdawcami Parlamentu Europejskiego zasiadającymi we wspólnej komisji parlamentarnej, by zagwarantować, że zarówno rząd Malty, jak i Komisja Europejska będą w pełni świadomi problemów, które stoją przed członkami wspólnej komisji parlamentarnej oraz wyborcami, których ci reprezentują.

Wspólna komisja parlamentarna nadała procesowi przystępowania Malty do UE wymiar parlamentarny i stworzyła pierwsze formalne powiązanie pomiędzy parlamentem Malty a Parlamentem Europejskim.

1998 – 2003

- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

MINISTER EDUKACJI I KULTURY

Jako minister zajmował się edukacją, bibliotekami oraz archiwami, dziedzictwem narodowym, kulturą i sztuką, młodzieżą i sportem, jak również krajową radiofonią i telewizją.

Większość reform, które miały miejsce w tym okresie dotyczyła nowego narodowego programu nauczania oraz utworzenia Maltańskiego Kolegium Nauki, Sztuki i Technologii (MCAST), by zaoferować obywatelom powszechnie dostępne kształcenie i doskonalenie zawodowe, oraz Maltańskiej Rady Kwalifikacji, Maltańskiego Centrum Restauracji Zabytków (obecnie Centrum i Instytut Prac Konserwacyjnych), Centrum

Sztuki i Kreatywności oraz Rady Języka Maltańskiego. Louis Galea utworzył również dwie nowe agencje kultury i dziedzictwa narodowego, pilotując w parlamencie krajowym ustawę w sprawie Maltańskiej Rady Kultury i Sztuki (2002) oraz ustawę w sprawie dziedzictwa kulturowego (2002).

1996 – 1998

- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

MINISTER EDUKACJI W GABINECIE CIENI

Jako minister zajmował się edukacją, bibliotekami oraz archiwami, dziedzictwem narodowym, kulturą i sztuką, młodzieżą i sportem, jak również krajową radiofonią i telewizją. Tekę otrzymał dzięki poparciu Partii Narodowej oraz lidera opozycji, by w sposób krytyczny monitorować krajową politykę edukacyjną i kulturalną oraz aby kontrolować działania rządu oraz wydatki podejmowane przezeń w tej dziedzinie.

Sformułował wizję, strategię oraz program stanowiące alternatywę dla programu rządowego.

1992 – 1996

- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

MINISTER ROZWOJU SPOŁECZNEGO I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Jako minister zajmował się sprawami wewnętrznymi, policją, bezpieczeństwem i więziennictwem, jak również zdrowiem i osobami starszymi, zabezpieczeniem społecznym, opieką społeczną, dziećmi i kobietami.

W zakresie spraw wewnętrznych, policji, bezpieczeństwa i więziennictwa stanął na czele reorganizacji maltańskiej policji, wprowadził nowoczesną koncepcję obrony cywilnej oraz zainicjował proces reformy więziennictwa w celu przekształcenia zakładów karnych w instytucje o charakterze poprawczym.

Realizowane przez niego projekty i programy w zakresie zdrowia dotyczyły stworzenia specjalistycznego szpitala geriatrycznego, unowocześnienia maltańskiego centrum onkologii oraz rozpoczęcia budowy nowego szpitala ogólnego (obecnie Szpital Mater Dei). Opieka nad umysłowo chorymi oraz zakłady psychiatryczne zostały poddane gruntownej reformie. Przyjęto nowoczesne strategie modernizacji sieci placówek służby zdrowia dla rodzin i ogółu społeczeństwa, przykładając znaczną uwagę do promocji zdrowia.

Utworzył Krajową Komisję ds. Osób Niepełnosprawnych, Krajową Komisję ds. Równouprawnienia Kobiet i Mężczyzn, Fundację Służby Zdrowia, krajową agencję ds. programów zapobiegania uzależnieniu od alkoholu i narkotyków oraz leczenia uzależnień – SEDQA, wspólnie z CARITAS – centrum leczenia uzależnienia od narkotyków San Blas oraz wspólnie z Fundacją Richmond otworzył ośrodek resocjalizacji dla osób dotkniętych chorobą umysłową Villa Chelsea.

1987 – 1992

- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

MINISTER POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jako minister zajmował się zdrowiem i osobami starszymi, zatrudnieniem oraz stosunkami przemysłowymi, zabezpieczeniem społecznym, opieką społeczną, problemami kobiet i dzieci i mieszkalnictwem.

Główne reformy w dziedzinie polityki społecznej dotyczyły głównie pilotowania kilku aktów prawnych usprawniających i reformujących maltański system zabezpieczeń społecznych i opieki społecznej. Louis Galea negocjował i zawarł porozumienia dwustronne w zakresie zabezpieczeń społecznych z Australią, Kanadą, Libią oraz Wielką

Brytanią. W 1990 r. weszła w życie ustawa tworząca Korporację ds. Zatrudnienia i Szkoleń.

1977 – 1987

- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

SEKRETARZ GENERALNY PARTII NARODOWEJ (PARTIT NAZZJONALISTA – PN)

Dołączył do członków Partii Narodowej w 1969 r. Powierzano mu funkcje przywódcze w młodzieżówce partii, zaś w 1977 r. został wybrany na stanowisko sekretarza generalnego partii, które to stanowisko sprawował do 1987 r., gdy objął tekę ministra. Był rzecznikiem reform strukturalnych oraz procesu przebudowy, który przekształcił Partię Narodową, założoną w 1880 r., w cieszący się dużym poparciem narodowy ruch ludowy, oparty o wolność, demokrację i sprawiedliwość społeczną.

1976 – 1987

- Główna działalność i zakres odpowiedzialności

MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ W GABINECIE CIENI

Stanowisko to otrzymał dzięki poparciu Partii Narodowej oraz lidera opozycji, by w sposób krytyczny monitorować krajową politykę edukacyjną i kulturalną oraz aby kontrolować działania rządu oraz wydatki podejmowane przezeń w tej dziedzinie.

Sformułował wizję, strategię oraz program w tej dziedzinie, stanowiące alternatywę Partii Narodowej dla programu rządowego.

1976 – 2008

PARLAMENT KRAJOWY

Był wybierany na posła do parlamentu w wyborach powszechnych w 1976 r., 1981 r., 1987 r., 1992 r., 1996 r., 1998 r. oraz 2003 r. W 2008 r. został wybrany na przewodniczącego Izby Reprezentantów.

POZOSTAŁE DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

1993 – do chwili obecnej

- Nazwa i adres pracodawcy
- Zakres odpowiedzialności

WYKŁADOWCA

Katedra Prawa Publicznego, Wydział Prawa Uniwersytetu Maltańskiego
Wykłady w zakresie praw socjalnych i prawa pracy w Katedrze Prawa Publicznego Uniwersytetu Maltańskiego

1996 – 1998

- Nazwa i adres pracodawcy
- Zakres odpowiedzialności

ADWOKAT

Kancelaria Prawna Ganado Sammut, Valletta, Malta
Prawnik w Ganado Sammut, kancelarii prawnej w Valletcie

1975 – 1977

- Nazwa i adres pracodawcy
- Zakres odpowiedzialności

ADWOKAT

Samozatrudniony
Wykonywał zawód prawnika

1969 – 1974

- Nazwa i adres pracodawcy
- Zakres odpowiedzialności

NAUCZYCIEL

Ministerstwo Edukacji, Dział Kształcenia
College De La Salle, Cottonera, Malta
Nauczanie historii i angielskiego na wyższym poziomie szkoły drugiego stopnia

Wykształcenie i szkolenia

- Data (od – do) 1970 – 1975

Instytucja naukowa • Uzyskane kwalifikacje i tytuły • Praca dyplomowa	Uniwersytet Maltański
Doktor obojga praw
„Rokowania zbiorowe a prawo na Malcie” (<i>Collective Bargaining and the Law in Malta</i>)
• Data (od – do) Instytucja naukowa • Uzyskane kwalifikacje i tytuły	1970 – 1974
Uniwersytet Maltański
Dyplom notariusza
• Data (od – do) Instytucja naukowa • Uzyskane kwalifikacje i tytuły	1966 – 1969
Uniwersytet Maltański
Dyplom prokuratora
• Data (od – do) Instytucja naukowa • Przedmioty • Uzyskane kwalifikacje i tytuły	1965 – 1969
Uniwersytet Maltański
Historia, angielski, ekonomia
Licencjat

JĘZYKI

JĘZYK OJCZYSTY <i>INNE JĘZYKI:</i> <ul style="list-style-type: none"> • rozumienie tekstu pisanego • wypowiedź pisemna • wypowiedź ustna 	MALTAŃSKI ANGIELSKI doskonałe doskonałe doskonałe	WŁOSKI doskonałe bardzo dobre doskonałe
--	---	---

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI LOUISA GALEI NA PYTANIA

Doświadczenie zawodowe

- 1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pana doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.**

Doświadczenie w zakresie finansów publicznych i zarządzania zdobywałem na Malcie podczas 24 lat, sprawując funkcję przewodniczącego Izby Reprezentantów oraz piastując tekę ministra i członka rządu. W latach 1987-2008 byłem ministrem polityki społecznej (1987-1992), ministrem rozwoju społecznego i spraw wewnętrznych (1992-1996), ministrem edukacji i kultury (1998-2003) oraz ministrem edukacji i zatrudnienia (2003-2008).

W ramach rozlicznych, sprawowanych przeze mnie funkcji odpowiadałem za służbę zdrowia i osoby starsze, zatrudnienie oraz stosunki przemysłowe, zabezpieczenie społeczne, świadczenia społeczne, kwestie kobiet i dzieci, mieszkalnictwo, sprawy wewnętrzne, policję, bezpieczeństwo oraz więziennictwo, edukację, kulturę, dziedzictwo narodowe i sztukę, biblioteki i archiwa, młodzież i sport, usługi w zakresie radiofonii i telewizji publicznej. W tym samym okresie byłem członkiem wielu komisji rządowych, w tym tych odpowiedzialnych za przystąpienie Malty do UE, reformę służby publicznej, reformę systemu emerytalnego (przewodniczący) oraz komisji planowania budżetu i priorytetów budżetowych.

Wypełniając obowiązki w wymienionych wyżej ministerstwach, byłem zaangażowany w przebieg procesu legislacyjnego oraz podejmowanie decyzji dotyczących szeroko zakrojonych projektów finansowanych w znacznym stopniu z funduszy publicznych, jak również w sprawowanie kontroli nad zarządzaniem zarówno projektami, jak i funduszami. Do moich obowiązków należało zapewnianie kontroli finansowej, tworzenie biznesplanów i budżetów dla poszczególnych ministerstw oraz podległych mi wydziałów oraz przedstawianie parlamentowi sprawozdań do debaty. Jako członek rady ministrów byłem również zaangażowany w reformę maltańskiej służby cywilnej i sektora publicznego. Starałem się także usprawnić procedury pozwalające zapewnić właściwe wdrażanie programów rządowych oraz zgodne z prawem i właściwe wykonywanie budżetów, w oparciu o zasadę rzetelnego zarządzania finansowego.

Jako przewodniczący parlamentu dbałem o to, by był on w stanie nadzorować prace rządu i pociągać go do odpowiedzialności za zarządzanie finansami i wykorzystanie środków publicznych. Współpracowałem w ramach szeregu komisji parlamentarnych, w tym Komisji Finansów Publicznych, na której czele stoi poseł opozycji. Naczelnik maltańskiej Najwyższej Izby Kontroli oraz Rzecznik Praw Obywatelskich są urzędnikami parlamentu. Na mocy maltańskiej konstytucji Naczelnika Najwyższej Izby Kontroli oraz Rzecznika Praw Obywatelskich wybiera się rezolucją parlamentu, przy poparciu dwóch-trzecich posłów. Jestem na bieżąco i dobrze zaznajomiony z pracami i wynikami prac obu tych instytucji, których zadaniem jest zapewnienie właściwego nadzoru, audytu i prawidłowej sprawozdawczości finansowej oraz kierowania przez rząd funkcjonowaniem administracyjnym państwa. Sprawozdania tych komisji są przedkładane parlamentowi za

pośrednictwem mojego biura.

Jako minister polityki społecznej odpowiadałem między innymi za utworzenie specjalistycznego szpitala geriatrycznego, modernizację centrum onkologii na Malcie, rozpoczęcie budowy nowego szpitala ogólnego (obecnie szpital pw. Mater Dei), reformę psychiatrycznej opieki zdrowotnej oraz ośrodków leczenia chorób psychiatrycznych i usług w tym zakresie, jak również modernizację rodzinnych i gminnych usług w zakresie opieki medycznej i usług socjalnych. W tym okresie miała miejsce reforma legislacyjna prowadząca do zmian w maltańskim systemie zabezpieczenia społecznego i opieki społecznej.

Jako minister spraw wewnętrznych, policji, bezpieczeństwa i więziennictwa przeprowadziłem reorganizację maltańskich służb policyjnych, stworzyłem pierwsze na wyspie zawodowe służby wywiadowcze, wdrożyłem nowoczesne koncepcje ochrony cywilnej i zapoczątkowałem reformy więziennictwa, przekształcając zakłady karne w nowoczesne placówki o charakterze poprawczym.

Jako minister edukacji odpowiadałem za całkowitą reformę systemu kształcenia na Malcie. Wprowadzone przeze mnie zmiany obejmowały wdrożenie nowego krajowego programu nauczania spełniającego normy w zakresie jakości kształcenia w szkołach oraz utworzenie Maltańskiego Kolegium Nauki Sztuki i Technologii (MCAST). Fundacja na rzecz Szkół Przyszłości, Fundacja ds. Usług w zakresie Kształcenia, Krajowa Rada Szkolnictwa Wyższego oraz Maltańska Rada Kwalifikacji to cztery główne agencje, stworzone w celu nadania działaniom podejmowanym w sektorze profesjonalnego charakteru oraz wzmocnienia rozwoju strategii politycznych. Dziś agencje te mają zasadnicze znaczenie w procesie przemian.

Jako minister odpowiedzialny za kulturę, dziedzictwo narodowe i sport powołałem Agencję Maltańskiego Dziedzictwa Narodowego, która jest instytucją zarządzającą wszelkimi państwowymi muzeami, Maltańskim Centrum Restauracji Zabytków (obecnie Centrum i Instytut Prac Konserwacyjnych), Maltańską Radą Kultury i Sztuki, Centrum św. Jakuba na rzecz Kreatywności oraz Radą Języka Maltańskiego.

Jako minister odpowiedzialny za zatrudnienie w 1990 r. utworzyłem Korporację ds. Zatrudnienia i Szkoleń (Maltańską agencję zatrudnienia). Przewodniczyłem także krajowej rundzie negocjacji przemysłowych ze wszystkimi związkami zawodowymi krajowych zakładów przemysłowych, która doprowadziła do zawarcia porozumień zbiorowych pracowników sektora publicznego na lata 2005-2010. Następnie do moich obowiązków należało tworzenie krajowego planu działań na rzecz zatrudnienia oraz programów ogólnokrajowych reform dotyczących kwestii zatrudnienia, a następnie odpowiadałem za wspólną koordynację reformy systemu emerytalnego, szeroko zakrojonej, ważnej reformy strukturalnej na Malcie.

Podczas maltańskich negocjacji w sprawie przystąpienia do Unii Europejskiej byłem współprzewodniczącym wspólnej komisji parlamentarnej Malta-UE. Komisja ta nadała procesowi przystępowania Malty do UE wymiar parlamentarny i stworzyła pierwsze formalne powiązanie pomiędzy parlamentem Malty a Parlamentem Europejskim.

Przez ostatnie 13 lat prowadziłem regularne wykłady na Wydziale Prawa oraz na

Wydziale Ekonomii, Zarządzania i Rachunkowości na Uniwersytecie Maltańskim. W zakresie prawa publicznego, do moich specjalizacji należały w szczególności przepisy dotyczące prawa pracy i praw socjalnych.

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu Pan uczestniczył w pracy zawodowej.

Podczas mojej kariery politycznej i pracy w strukturach administracji publicznej brałem udział w podejmowaniu szeregu istotnych decyzji i inicjatyw w zakresie moich uprawnień, jak również w szerszym kontekście w pracach rządu. Jestem przekonany, że mój osobisty wkład miał decydujące znaczenie w trzech następujących obszarach:

- a) W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XX w. partia, w której sprawowałem funkcję sekretarza generalnego, później zaś męża stanu i członka rządu, pracowała niezłomnie na rzecz transformacji Malty w kierunku otwartej i dynamicznej gospodarki, uruchamiając zasadnicze reformy polityczne, gospodarcze, systemu sprawiedliwości i opieki. Były to bardzo głębokie reformy, które poprowadziły Maltę ku członkowstwu w Unii Europejskiej, obejmujące zgodność prawa z obowiązującym porządkiem prawnym Wspólnot, dotyczące każdego obywatela Malty w każdej sferze jego życia. Miałem zaszczyt wraz z innymi wieść prym w uwiecznionej sukcesem historii przemian na Malcie, byłem świadkiem prężności i determinacji z jaką dążyła do celu.
- b) W latach 1987-1996 stałem na czele programu na rzecz szeroko zakrojonej reformy społecznej, ukierunkowanej na przemianę naszego systemu socjalnego z takiego, w którym obywatel jest zależny do państwa w taki, w którym obywatel ma większą swobodę oraz w którym interwencja władz polega na oferowaniu środków prawnych dostosowanych do potrzeb obywateli.

Oznaczało to przyjęcie nowych przepisów i utworzenie nowych struktur oraz programów w obszarze zabezpieczenia społecznego, opieki społecznej, służby zdrowia, działań na rzecz osób starszych, na rzecz kobiet oraz zatrudnienia. Kierowałem utworzeniem Korporacji ds. Zatrudnienia i Szkoleń oraz rozpocząłem budowę nowego szpitala ogólnego. Byłem także twórcą ostatnio przeprowadzonej na Malcie reformy systemu emerytalnego.

- c) Jako minister edukacji podjąłem się radykalnej reformy maltańskiego systemu edukacji publicznej oraz wezwałem do realizacji programu „Każde dziecko może odnieść sukces” (For All Children to Succeed). W związku z tym zweryfikowano priorytety w celu zreformowania wcześniejszego niespójnego systemu szkolnictwa publicznego, tak aby powstał system kolegiów składający się z 10 placówek regionalnych, umożliwiających dzieciom nieprzerwane i niezakłócone kontynuowanie nauki od przedszkola po szkołę średnią, bez ograniczeń i strategii powodującej zbyt duże podziały wśród uczniów.

W 2001 r. utworzyłem Maltańskie Kolegium Sztuki, Nauki i Technologii. Dostarczało ono nowych rozwiązań, jeżeli chodzi o wyższe kształcenie i

szkolenie zawodowe. Maltańskie Kolegium Sztuki, Nauki i Technologii legnie w przyszłości u podstaw opartej na wiedzy Malty, a ja jestem zaszczycony, że byłem jednym z twórców tej instytucji.

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni” w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni” w wykonywaniu swych funkcji. W kolejnych artykułach tego samego traktatu podkreślono, że osobista niezależność nie może być kwestionowana oraz że wykonując obowiązki, członkowie nie powinni prosić rządu lub innych organów o instrukcje oraz przyjmować tego typu wskazówek.

W świetle powyższych odniesień do niezależności, uważam że członkowie Trybunału winni posiadać umiejętność myślenia i działania bez uprzedzeń, w możliwie najbardziej obiektywny sposób, unikając konfliktu interesów oraz korzystając możliwie najczęściej z rad niezależnych ekspertów.

Zadbam o to, by w żadnym audycie prowadzonym pod moim nadzorem nie było przeszkód prawnych do podjęcia czynności kontrolnych, by przed podjęciem audytu zgromadzono odpowiednie zasoby, aby organy zewnętrzne nie ingerowały w prowadzony audyt, by potrzebne do przeprowadzenia audytu informacje były w pełni dostępne i przedłożone do wglądu oraz aby należycie sporządzono sprawozdanie dotyczące wyników audytu, a audytorzy wykonywali swoje obowiązki w oparciu o zasadę przejrzystości.

W tym kontekście zadbam o przestrzeganie przepisów dotyczących niezależności wynikających z deklaracji ws. zasad kontroli finansów publicznych przyjętej w Limie przez Międzynarodową Organizację Naczelnych Organów Audytu (INTOSAI), dodatkowych postanowień deklaracji ws. niezależności najwyższych organów kontroli podpisanej w Meksyku oraz z postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących niezależności Trybunału.

Wyrażam również stanowcze przekonanie, że – nie naruszając zasad otwartego dialogu i aktywnego słuchania oraz zrozumienia wszystkich innych instytucji Unii – członkowie Trybunału muszą pracować w odpowiedniej atmosferze, by rozważyć każdą sprawę i przyjąć bezstronną i obiektywną opinię oraz aby mogli wykazać w swoich działaniach, że zachowują odpowiedni dystans w stosunku do wszystkich zaangażowanych stron, które mogą być zainteresowane wynikami prac Trybunału.

Jeżeli zostanę mianowany, nie będę od momentu nominacji miał jakichkolwiek zobowiązań zawodowych – ani przynoszących zysk ani charytatywnych. Wierzę, że zachowanie całkowitej niezależności oraz unikanie wszelkiego potencjalnego konfliktu interesów ma tu ogromne znaczenie. Jako przewodniczący Izby Reprezentantów mam już duże doświadczenie w dbałości o przyjmowanie bez wyjątku przez parlament w pełni

autonomicznego i niezależnego stanowiska.

Cytat w pytaniu kończy się stwierdzeniem, że niezależność Trybunału leży „w ogólnym interesie Unii”. Jestem głęboko przekonany, że Trybunał Obrachunkowy, działając niezależnie i uczciwie wykonując swoje obowiązki dba o dobro wszystkich zainteresowanych stron.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywania swych poprzednich funkcji (pod warunkiem, że taka procedura miała zastosowanie)?

Omawiana tu procedura uzyskiwania absolutorium nie ma zastosowania w moim przypadku.

W chwili obecnej, jeżeli zostanę mianowany, ustąpię ze stanowiska przewodniczącego, ogłaszając moją rezygnację w Izbie Reprezentantów oraz przedkładając ją na piśmie sekretarzowi instytucji.

5. Czy posiada Pan jakiegokolwiek udziały w podmiotach gospodarczych? Czy posiada Pan jakiegokolwiek udziały finansowe, czerpie korzyści finansowe lub posiada zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału? Czy jest Pan gotowy ujawnić wszystkie swoje interesy i zobowiązania finansowe prezesowi Trybunału i pozwolić na ich upublicznienie? Czy jest Pan zaangażowany w toczące się postępowanie sądowe? Jeśli tak, to czy mógłby Pan podać jego szczegóły?

Nie prowadzę żadnej działalności gospodarczej czy finansowej oraz nie mam żadnych zobowiązań, które mogłyby stać w sprzeczności ze sprawowaniem przeze mnie obowiązków członka Trybunału. Przez lata postępowalem zgodnie z wymaganiami obowiązującego wszystkich ministrów i posłów do parlamentu na Malcie kodeksu etycznego w zakresie ujawniania wszelkich interesów, stanu posiadania i zobowiązań. Jestem gotów ujawnić przewodniczącemu Trybunału wszystkie takie interesy i zobowiązania, a ich podanie do publicznej wiadomości zgodnie z regulaminem Trybunału, nie będzie dla mnie problemem. Nie jestem stroną w żadnym toczącym się postępowaniu, które mogłoby w jakikolwiek sposób pozostawać w sprzeczności z moimi obowiązkami w Trybunale.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotowy ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany, oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Jeżeli zostanę mianowany na członka Trybunału, ustąpię ze stanowiska przewodniczącego Izby Reprezentantów. Wraz z wyborem na przewodniczącego Izby Reprezentantów, zawiesiłem aktywne sprawowanie wszelkich funkcji i wykonywanie obowiązków w partii politycznej, do której należę, zaś jako członek Trybunału będę nadal unikał podejmowania jakiegokolwiek działalności politycznej.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byłoby Pana współobywatele?

Zająłbym się każdym poważnym przypadkiem nieprawidłowości/ oszustwa/ korupcji w taki sam sposób we wszystkich przypadkach (zarówno w przypadkach dotyczących mojego kraju, jak i tych odnoszących się do pozostałych państw członkowskich UE). W przypadku wystąpienia podejrzenia lub okoliczności *prima facie* dotyczących jakiegokolwiek przypadku istotnych nieregularności, oszustwa lub korupcji, zadbam o to, by Trybunał przeprowadził pełne dochodzenie w celu zebrania odnośnych informacji dotyczących skali nieprawidłowości/ bezprawności oraz określenia zaangażowanych stron. W porozumieniu z członkami Trybunału i po przeanalizowaniu zebranych faktów sprawa zostanie przekazana do OLAF.

Moim podstawowym obowiązkiem, jako członka Trybunału, będzie działanie na rzecz Trybunału Obrachunkowego i wypełnianie jego funkcji. Wyrażam głębokie przekonanie, że bezstronna ocena faktów dotyczących zaległości w płatnościach ze strony mojego kraju, będzie w najlepszym interesie Malty, a w związku z tym będę wypełniał swoje obowiązki zachowując nakazaną niezależność, bezstronność, uczciwość, gorliwość oraz zasady rygorystycznej kontroli, tak jak w przypadkach dotyczących któregośkolwiek państwa członkowskiego.

Podczas piastowania obecnie sprawowanej przeze mnie funkcji przewodniczącego Izby Reprezentantów na Malcie oczekuje się ode mnie podobnie bezstronnego i obiektywnego podchodzenia do problemów. Za sposób w jaki do tej pory wykonywałem swoje obowiązki cieszę się szacunkiem obu frakcji politycznych w tej instytucji.

Wykonywanie obowiązków

8. Jakie powinny być główne cechy „kultury” zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Trzy kluczowe cechy charakterystyczne dla rzetelnego zarządzania finansowego środkami publicznymi to oszczędne, wydajne i skuteczne wykorzystanie funduszy i środków w celu osiągnięcia wytyczonych założeń.

Audyt winien zapewniać zgodność z przepisami dotyczącymi przetargów oraz dostępnymi systemami, gwarantując najkorzystniejsze pod względem kosztów opcje operacyjne. Wydajność zapewnia rentowność prowadzenia operacji bieżących oraz decyzji związanymi z zarządzaniem, kryterium skuteczności zaś pozwala ocenić, czy cały system kosztów i zarządzania funkcjonuje w sposób prowadzący do wypracowania założonych wyników. Należy zadać też sobie pytanie, czy pomiar wyników jest jednoznaczny oraz czy wyniki pociągają za sobą pożądane konsekwencje.

Wyznacznikiem rzetelnego zarządzania finansowego są również:

- odpowiednie struktury zarządzania, skupiające kompetentnych pracowników, odpowiednio wyszkolona kadra oraz rzetelna znajomość obowiązujących przepisów;

- odpowiednie planowanie strategiczne, jasno określone założenia i zadania, jasno określony zakres obowiązków pracowników oraz skuteczne przekazywanie informacji i komunikacja w ramach organizacji;
- odpowiednie systemy informacyjne, terminowo uzupełniane i precyzyjne archiwa, dostępność wszystkich dokumentów poświadczających stron trzecich, dokumentacja prowadzonego audytu oraz potwierdzona zgodność z zasadami prowadzenia przetargów, jak również regularnie przeprowadzane przez kadrę zarządzającą oceny wydajności;
- kontrole wewnętrzne, oceny ryzyka oraz prawidłowo działające systemy audytu wewnętrznego;
- terminowa sprawozdawczość finansowa ze strony podmiotów zewnętrznych;
- nieograniczone sprawozdania z audytu zewnętrznego oraz zalecenia od zewnętrznych biegłych rewidentów prowadzące do podjęcia działań;
- udokumentowane wysiłki zmierzające do zaradzenia niedociągnięciom lub wypełnienia zaleceń w zakresie niedociągnięć zidentyfikowanych w ramach kontroli wewnętrznej, audytu wewnętrznego i zewnętrznego oraz innych procedur sprawdzających.

9. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w wykonywaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje funkcje w zakresie przedstawiania sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Trybunał pomaga Parlamentowi w wykonywaniu jego uprawnień w zakresie kontroli nad wdrażaniem budżetu, poprzez przedstawianie sprawozdań ws. finansów UE, w szczególności Komisji Kontroli Budżetowej.

Parlament Europejski monitoruje realizację budżetu. Trybunał informuje Parlament w drodze poświadczenia o wiarygodności sprawozdań finansowych oraz legalności i prawidłowości transakcji ujętych w tych sprawozdaniach. W ten sposób chroni i wspiera „interesy finansowe obywateli Unii”.

Komisja Kontroli Budżetowej PE jest organem kontrolującym wydatki UE. Komisja debatuje nad kwestiami dotyczącymi gromadzenia i wydatkowania funduszy UE, w świetle ustaleń Trybunału, jego poglądów dotyczących ryzyka, łagodzenia skutków ryzyka oraz możliwości poprawy w zakresie wykorzystania funduszy.

Kontaktując się z Komisją Kontroli Budżetowej, Trybunał otrzymuje od niej istotne informacje zwrotne dotyczące możliwych problemów lub opóźnień płatności, które mogą pomóc Trybunałowi w realizacji jego programu działań.

Do moich obowiązków jako członka Trybunału należeć będzie przedstawianie Parlamentowi wyników pracy Trybunału w atmosferze otwartego dialogu i współpracy, przedstawianie metod prowadzenia audytu, wyników, wycen i opinii dotyczących poziomu ryzyka, które ujawniły te wyniki. Winno to pomóc Parlamentowi lepiej wykonywać swoje uprawnienia w odniesieniu do budżetu oraz przyczynić się do ogólnej poprawy ram prawnych UE. Parlament przywiązuje coraz większą wagę do wyników prac Trybunału, jest to bardzo charakterystyczne dla zdrowej wymiany poglądów i pozwala docenić funkcje każdej instytucji w ramach Unii.

10. Co według Pana stanowi wartość dodaną kontroli wykonania zadań i w jaki sposób należałoby wdrożyć stwierdzone fakty w zakresie zarządzania?

Celem kontroli wydajności jest ocena funkcjonowania jednostek w kategoriach ekonomicznych, pod względem wydajności i skuteczności, tak jak to określiłem powyżej. W tego typu audycie należy postawić następujące pytanie: czy podejmowane są właściwe działania we właściwy sposób, biorąc pod uwagę zestaw założeń politycznych?

Pozwala to ocenić rentowność działań pod względem gospodarczym, zgodnie z zasadami i praktyką rzetelnej administracji, ocenić czy zasoby ludzkie, finansowe i inne są wykorzystywane w wydajny sposób, jak również ocenić osiągnięcia jednostki kontrolowanej, w tym rzeczywiste konsekwencje podejmowanych przez nią działań w porównaniu z założeniami.

Audyty wydajności dzięki dogłębnemu mechanizmowi jego przeprowadzania pozwala zakwestionować i ocenić stosowane obecnie praktyki w celu zidentyfikowania słabych stron lub niedociągnięć, tam gdzie się one pojawiają, co pozwala na wydanie zaleceń umożliwiających poprawę. Tego typu audyt umożliwia przede wszystkim szukanie możliwości poprawy, którą będzie można osiągnąć w ustrukturyzowany, systematyczny sposób.

Szczególną korzyścią płynącą z przeprowadzenia audytu wydajności jest wkład tej procedury kontrolnej w zarządzanie, ponieważ kadra zarządzająca wykonując swoje szczegółowe zadania może nie być w stanie w pełni docenić potencjału i ulepszyć stosowane dotychczas metody. Kadra zarządzająca powinna korzystać z ustaleń audytu wydajności, otwarcie przyjmując zalecenia i wdrażając je w swoim własnym programie zmian.

Niezbędne jest istnienie mechanizmów kontroli ex post, pozwalających stwierdzić, czy i do jakiego stopnia zarząd przyjął w danym okresie zalecenia. Jednostki, którym udzielono stanowczych zaleceń w zakresie poprawy prowadzonej działalności operacyjnej lub zarządzania, powinny składać sprawozdanie z wykonania tych zaleceń. Doświadczenie w sferze publicznej uczy, że wartość zaleceń opiera się na ich właściwym i terminowym zastosowaniu.

11. Jak można usprawnić współpracę pomiędzy Trybunałem Obrachunkowym, krajowymi organami kontroli i Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?

Będzie można zaobserwować poprawę w zakresie współpracy, jeśli wśród tych instytucji promować się będzie nadal poczucie wspólnoty celów, wzmacniając ogólne ramy współpracy i działań w odniesieniu do ogólnego celu ochrony interesów finansowych UE.

Szczegółowy wgląd oraz świadomość różnorodności struktury, uprawnień, funkcji i ograniczeń różnych systemów audytu krajowego ma również istotne znaczenie dla skutecznej współpracy. Różnice w systemie sądownictwa wymagają elastyczności współpracy oraz wzajemnego poszanowania ich niezależności i prawomocności.

Należy kontynuować i promować taki rozwój sytuacji, uwzględniając różne perspektywy: polityczną – gwarantującą wymaganą spójność strategiczną podczas ustalania priorytetów,

operacyjną – aby stworzyć wspólny „fachowy język” ułatwiający skuteczne, praktyczne współdziałanie.

Taka współpraca musi stać się priorytetem dla Trybunału w nadchodzącej kadencji, w szczególności biorąc pod uwagę, że „wspólne zarządzanie” można rozwiązać znacznie korzystniej poprzez skuteczniejszą kontrolę pierwotną przeprowadzaną w państwach członkowskich, zaś krajowe organy kontroli mogłyby odgrywać kluczową rolę w takim procesie.

Należy aktywnie przeanalizować wszelkie możliwości prowadzące do pogłębienia współpracy, wykorzystując w najwłaściwszy sposób możliwości już stosowanych mechanizmów (komisje kontaktowe najwyższych izb kontroli) oraz inicjatywy ad hoc (konferencje międzyparlamentarne) promujące korzyści płynące z pogłębionej współpracy.

Zdaję sobie sprawę, że Trybunał rozpoczyna realizację programu pilotażowego dotyczącego wspólnych audytów prowadzonych przez kilka krajowych instytucji kontroli. Wydaje się, że może się to okazać interesującym rozwiązaniem, pozwalającym wejść Trybunałowi Obrachunkowemu i krajowym organom kontroli na nową drogę zacieśnionej współpracy.

Inne zagadnienia

12. Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?

Zasadniczo jestem przekonany, że członkowie Trybunału winni cieszyć się zaufaniem wszystkich zainteresowanych stron – w szczególności zaś Parlamentu.

Choć to rząd Malty przedłożył moją nominację, nie chciałbym podtrzymywać mojej kandydatury, jeżeli Parlament powziąłby jakąkolwiek nieprzychylną opinię na temat mojego mianowania na członka Trybunału Obrachunkowego.

Brak zaufania ze strony Parlamentu zagrażałby niezbędnemu przekonaniu, zaufaniu i współpracy pomiędzy Trybunałem a Parlamentem, a pozycja Trybunału i jego prestiż zostałyby osłabione. Przyjąłem nominację dokładnie rzecz ujmując, aby przyczynić się do zwiększenia wiarygodności i prestiżu Trybunału w ogólnym interesie UE i jej obywateli.

Wierzę, że zasługuję na zaufanie Parlamentu i będę wiernie wypełniał misję Trybunału Obrachunkowego.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	16.3.2010
Wynik głosowania końcowego	+ : 21 - : 2 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Jorgo Chatzimarkakis, Andrea Cozzolino, Luigi de Magistris, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Ville Itälä, Cătălin Sorin Ivan, Elisabeth Köstinger, Bogusław Liberadzki, Monica Luisa Macovei, Jan Olbrycht, Georgios Stavrakakis, Søren Bo Søndergaard
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Christofer Fjellner, Edit Herczog, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Markus Pieper